

Een fijne en dankbare herinnering aan

TOON ACHTERWEUST

echtgenoot van

FEMIE BROOKHUIS

Hij werd geboren op 12 maart 1920 in Rossum (Ov.) en is op 11 mei 1996 overleden in het ziekenhuis in Oldenzaal. Na de gezongen uitvaart op woensdag 15 mei 1996 werd hij begraven op het R.K. Kerkhof in Rossum.

Na een welbestede leven had Toon zijn vrouw stiltes laten doorschemeren, dat hij het einde van zijn leven voelde naderen. Begin jaren vijftig had hij Femie leren kennen, waarna zij op 20 oktober 1956 in het huwelijk traden. Een rijk leven lag voor hun. Het gezin groeide uit tot elf personen, die vreugde en verdriet met elkaar deelden.

De boerderij was zijn lust en zijn leven. Dag in dag uit was hij druk in de weer op het land. Maar voorop stond zijn gezin: zijn vrouw en negen kinderen. Toon maakte er nooit een probleem van om op elk moment van de dag voor hun klaar te staan. Kinderen naar school brengen, als het regende, of ophalen bij pech onderweg. Door de kracht van Toon en Femie en het sterke geloof in God - de helpende hand - ontstond er een hechte band binnen het gezin. En dan die stiekeme kwajongensstreken,

waar Toon vol mee zat! Hier en daar een por of 'n klein kneepje uitdelen als een van zijn kleinkinderen hem in de keuken voorbij liep. Maar daarna ook gelijk weer zijn aal over de bol. Hij genoot volop van het nieuwe leven van een kalfje of van kleine biggen. En zo heeft een ieder van ons zijn goede herinneringen aan Toon. Tot op het laatste moment van zijn leven bleef Toon opgeruimd en vriendelijk en onderhield hij het contact met de medemens.

Femie heeft de laatste jaren van Toon's leven 24 uur voor hem klaar gestaan, maar de huiselijke sfeer bleef voor de kinderen en kleinkinderen gezellig. De tweede week van mei werd de moeilijkste periode in zijn leven en dat van de hele familie. Op dokters advies werd Toon alsnog opgenomen in het ziekenhuis in Oldenzaal. Niemand wist op dat moment dat Toon nog maar enkele dagen te leven had. In de nacht van vrijdag 10 op zaterdag 11 mei 1996 was het moment aangebroken, dat de Heer hem tot zich nam. Vrijdag overdag nog had Femie een kaars van de wonderdadige medaille bij zijn bed neergezet, zodat Toon daar nog enige kracht uit kon putten. Op een zo stil moment als de nacht is, is Toon vredig ingeslapen. Moge het licht van deze kaars en al het goede van Toon in ons voortleven. Bedankt Toon, pa, lieve opa . . . en rust zacht.

Voor uw medeleven tijdens zijn ziekte en na zijn overlijden zeggen wij u onze oprechte dank.

Femie, kinderen en kleinkinderen.